

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13634/2024
02.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Манојловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Велимир Липован, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 1224/22 од 07.02.2024. године, у седници одржаној 02.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 1224/22 од 07.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 1224/22 од 07.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 45/22 од 23.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплати износ од 300.000,00 динара и то на име претрпљеног физичких болова износ од 150.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом на те износе почев од пресуђења до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 94.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 1224/22 од 07.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучи на основу члана 404. став 1. ЗПП, као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите тужиоца је накнада нематеријалне штете за претрпљене физичке болове за износ од 150.000,00 динара и претрпљени страх за износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом, због лаке телесне повреде за коју је тврдио да су му нанели тужени, што током поступка није доказано, услед чега је одбијен тужбени захтев. Побижана одлука је донета применом одговарајућих одредаба материјалног права, а погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Питања на која се ревизијом указује нису питања од општег интереса, нити питања која су од значаја за равноправност грађана, а пошто одлука о тужбеном захтеву у парницама са правним основом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, следи да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 2. ЗПП.

Из тог разлога је Врховни суд одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе чл. 404. ст. 2 ЗПП- а.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу ради накнаде нематеријалне штете 29.05.2019. године, а вредност предмета спора је 300.000,00 динара, што је противвредност 2.542,00 евра на дан подношења тужбе, по средњем курсу евра.

Како је ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**